

Протокол

№

гр. София, 09.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в
публично заседание на 09.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Стаменка Симеонова, като разгледа дело номер **11159** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:00 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – „В.М.В. – ДЕНЕВИ“ ЕООД – редовно призован, явяват се управителя г-н В. Д. заедно с адв. И. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – КМЕТЪТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призован, не се представлява.

ОТВЕТНИКЪТ – „ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ“ ЕАД – редовно призован, явява се адв. Г. с пълномощно по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА своето определение от 12.05.2026 г., с което е отменено предходното, че са обявени устните състезания за приключени. Делото е насрочено за разглеждане в днешното съдебно заседание. Приети са представените писмени доказателства. С определението е допуснат до разпит един свидетел на „Център за градска мобилност“.

Адв. И. – Нямам искания на този етап.
В залата се въведе свидетеля.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетеля, доведен от ответника.

СЪДЪТ СНЕМА самоличността на допуснатия свидетел – Р. Й. Д., на 70 години, роден в [населено място], българин, български гражданин, неосъждан, без роднински връзки и дела с жалбоподателя.

Самоличността на свидетеля се сне по лична карта №648520091, издадена на 12.09.2019 г. от МВР С..

СЪДЪТ предупреждава свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ – О. да говоря истината.

АДВ. Г. – Каква длъжност заемате и откога работите за „Център за градска мобилност“?

СВИДЕТЕЛЯТ – Аз съм Ръководител отдел Принудително преместване и контрол на паркирането извън платените зони. Работя там от 2010 г.

АДВ. Г. – Тук сте във връзка със сигнали, подадени от „В.М.В. – ДЕНЕВИ“ ЕООД, по повод на бездействие на служители от Вашия отдел Принудително преместване на автомобили за нарушение - паркирани коли на [улица]. Запознат ли сте със случая, какво знаете и какво може да кажете по повод на тези сигнали?

СВИДЕТЕЛЯТ – Запознат съм със случая, тъй като мои служители се занимават с такава дейност. Веднъж след един от сигналите лично ходих да видя мястото. В този случай нямаше паркирани автомобили, беше свободна площта. Няколко пъти мои служители, които се занимават с контрол паркиране, във връзка с подадени сигнали, съм ги изпращал на място да видят дали има нарушения, но от снимковия материал, който са ми изпратили, се виждаше, че няма такива.,

На въпроси на съда:

СВИДЕТЕЛЯТ – Поне 2-3 сигнала мисля, че е имало по този случай. Маркировка има от страната на О., също и на гаражите, доколкото си спомням. Има един знак, който е поставен на ъгъла на сградата, доколкото си спомням, но водачите не го и виждат. Мисля, че знакът е В27. Но той не се вижда при влизането, така че няма основания да бъдат наказвани.

АДВ. Г. – Вашите служители как действат за прилагане на мярка? Има ли друг начин, освен с вдигане с паяк, по който да се санкционират неправилно паркирани автомобили?

СВИДЕТЕЛЯТ – При неправилно паркирани автомобили ние санкционираме с неприсъствени фишове, които са ни разрешени от Закона за движение по пътищата. Служители, които са в този район, обикновено обикалят карето, което сме им определили, и ако има нарушители, както и ако е имало там, са щели да го санкционират с неприсъствен фиш.

АДВ. Г. – Кога се използва паяк за принудително преместване?

СВИДЕТЕЛЯТ – Той се използва след разпореждане от същите тези инспектори. Те освен с права да санкционират с неприсъствен фиш, могат да се разпореждат принудителна административна мярка, т.е. преместване на автомобила, ако има нарушител. В случаите, когато са ходили, не са откривали такива случаи. Сигурно има такива нарушители, но при проверките, които сме извършвали, не са констатирани.

АДВ. Г. – Нямам повече въпроси.

АДВ. И. – Казахте, че сте ходил лично на адреса, не сте установил автомобили. Бихте ли посочил тук на снимката към кой точно участък не е имало автомобили – в целия участък или само пред и след гаражите?

СВИДЕТЕЛЯТ – Аз един път съм ходил. И тогава нямаше никакви паркирани автомобили. Когато аз бях на мястото, нямаше паркирани коли пред гаражите, но не мога да си спомня дали откъм

входа на тази улица имаше такива.

АДВ. И. – Запознат ли сте с плана за организация на движението, който е представен и одобрен от СО, който е изпратен и към Вас?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не съм запознат с точно тази схема. Но си спомням, че имаше знак.

АДВ. И. – Представяме снимка със знак за забранено паркиране. Казахте, че сте запознат с поне 3 сигнала. В тях са упоменати включително номера и марки на автомобилите. Как се процедира в такива случаи?

СВИДЕТЕЛЯТ – Дори и да имаме сигнал, с който са посочени номер и марка на автомобили, ако нашите инспектори отидат на място и не заварят там автомобил, не предприемат никакви действия.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Аз съм от 30 г. там, спира се непрекъснато там. Според мен господинът не казва истината. Това е всеки ден, имам и мога да покажа снимки, и той казва, че не е имало коли, което е абсолютна лъжа. Представям снимки от тази сутрин с паркирани коли. Имам многократно обаждания до 112.

АДВ. И. – Вашите служители, когато са извършили посещение на адреса, какво са докладвали?

СВИДЕТЕЛЯТ – Има снимков материал, който са приложили по сигналите.

АДВ. И. – Тази снимка, която е представена, е снимка след гаражите. Нямам повече въпроси към свидетеля.

СВИДЕТЕЛЯТ – Само искам да допълня, че сигналите, които са подадени, са били за пред гаражите, а не за цялата улица.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Оспорвам, това не е вярно, сигналите са били за достъпът до нас.

АДВ. И. – Нямам искания. И след разпита на свидетеля си поддържаме възражението. Тези снимки, които са приложени към сигналите, са за мястото след гаражите, като ние не твърдим, че там има коли, които пречат, а нашият сигнал е за съвсем друго място. Става въпрос за достъпа до тази улица, където и на снимките се вижда, че има знак „Забранено паркиране“, но поддържаме, че там коли спират и паркират.

АДВ. Г. – Нямам искания.

С оглед изчерпване на искания на страните, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. И. – Поддържам изложеното от предишното съдебно заседание. От свидетелските показания стана ясно, че колкото и пъти да са посещавали адреса, но ние твърдим, че участъкът постоянно е с паркирани коли. Въобще не е този участък, който е разрешен по схемата, от входа, по който се стига до гаражите на „В.М.В. – Деневи“ ЕООД. Поради това още веднъж моля да задължите „Център за градска мобилност“ ЕАД да извърши практически действия, за които е длъжен по закон, и съответно да изпълнява чл. 121 от Наредбата за организация на движението на територията на СО, да извърши проверка на точното място, за което се сезира, в участък пред гаражите и преди това, и да бъдат осъществени действия, които са им определени по закон. Представил съм договор за правна помощ още с подаването на жалбата, по които разноси претендирам.

АДВ. Г. – Правя възражение за прекомерност с оглед липсата на фактическа и правна сложност

по случая. Моля да оставите без уважение предявената жалба. По делото е представена преписка, видно от която са изпратени сигнали, както до единия ответник „Център за градска мобилност“ с идентично съдържание, макар и от други дати, до другия ответник Столична община. В тези сигнали много ясно е указан какъв е периметъра, за който се твърди от улицата, включително и пред гаражите, че е извършено нарушение от спрели автомобили, които възпрепятстват достъпа на автомобилите към съответните гаражи. В предишното съдебно заседание е разпитан и свидетел от страна на жалбоподателя, който също потвърждава за нарушена решетка пред гаражите и невъзможност да се завива и излиза свободно от тях. Принудителната административна мярка „Принудително преместване“, видно от представената заповед на кмета на СО и чл. 171, б. Б, т. 5 от Закона за движение по пътищата представлява принудителна административна мярка, с която рязко се навлиза в имуществената сфера на водачите като автомобилa им се премества принудително на специализиран паркинг. Процедурата по това действие е строго регламентирана и изисква установяване на нарушението от специално упълномощени за това контролни органи, които имат правото да разпоредят принудително преместване на екипите от специализирания камион и паяк. Единствено нарушение, което е налично, може да бъде санкционирано. При условие, че инспекторите не констатираха към момента на проверката паркирани автомобили, те не могат принципно да издават ПАМ за автомобили, които са посочени, но в момента не извършват нарушение. Може би се прави асоциация с електронните фишове, които по сигнал или снимка, могат да бъдат издадени при нарушение, но при ПАМ, която върви по съвсем друг ред по АПК, това просто е невъзможно. Единственият ред за санкциониране по този ред, по-скоро преустановяване на нарушението с ПАМ, това е констатиране на място на нарушението и разпореждане на ПАМ при наличие на автомобили. В тази връзка, считам че „Център за градска мобилност“ не е осъществил твърдяното бездействие, доколкото при осъществени проверки не е имало как да приложи ПАМ на липсващ автомобил в нарушение. Претендирам разноски по списък с извлечение от банкова сметка, с копие за другата страна.

АДВ. И. – Нямам възражения по разноските.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:44 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: